

Törvényjavaslat-tervezet — első lépcső

a vadon élő állatok mentésével összefüggő egyes törvények sürgős módosításáról

Tervezet — szakmai egyeztetésre · Melléklet a kezdeményezéshez

1. Az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény módosítása

1. § Az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény (a továbbiakban: Ávtv.) a következő VII/A. Fejezettel egészül ki:

„VII/A. Fejezet

A vadon élő állat mentése és vadrehabilitációja

41/A. § (1) E törvény alkalmazásában

a) vadrehabilitáció: a sérült, beteg, legyengült, elárvult vagy közvetlen veszélyben lévő vadon élő állat befogása, szállítása, ideiglenes elhelyezése, gyógykezelése és gondozása a természetes élőhelyére való visszaengedése céljából, valamint a nem visszaengedhető egyed sorsának jogszabály szerinti rendezése;

b) vadrehabilitációs mentőhely (a továbbiakban: mentőhely): az a szervezet vagy természetes személy, amely vadrehabilitációt végez, és e tevékenységét a (2) bekezdés szerint az állatvédelmi hatóságnak bejelentette.

(2) A vadrehabilitáció folytatását az állatvédelmi hatóságnak be kell jelenteni. A bejelentés tartalmazza a bejelentő nevét, a tevékenység végzésének helyét, a fogadott állatfajok körét, a tevékenységért felelős személy nevét, valamint az állatorvosi ellátást biztosító állatorvos nevét. Az állatvédelmi hatóság a bejelentést nyilvántartásba veszi, arról a bejelentőnek nyolc napon belül igazolást ad, és a nyilvántartásba vételről a természetvédelmi hatóságot és a vadászati hatóságot értesíti. A nyilvántartás a bejelentés adatait tartalmazza; az adatkezelő az állatvédelmi hatóság, az adatot a tevékenység megszűnésének bejelentésétől számított öt év elteltével törölni kell.

(3) A mentőhely a bejelentésben megjelölt állatfajok körében jogosult a vadon élő állat vadrehabilitáció céljából történő befogására, szállítására, ideiglenes tartására, gyógykezelésére és gondozására. A mentőhely nem minősül állatkertnek és állatotthonnak; a mentőhelyen tartott vadon élő állat nyilvánosság előtt nem mutatható be.

(4) A mentőhely a tartás során az állat fájának megfelelő tartási, állatjóléti és állat-egészségügyi feltételeket biztosítja, az egyedekről nyilvántartást vezet, és a nem visszaengedhető egyed sorsáról a jogszabályban meghatározott rend szerint gondoskodik. E követelmények teljesítését az állatvédelmi hatóság ellenőrzi; megsértésük esetén az e törvény szerinti jogkövetkezményeket alkalmazza, és a vadrehabilitáció folytatását – a tartott egyedek biztonságos elhelyezéséről való rendelkezéssel egyidejűleg – megtilthatja.

(5) Sérült, beteg, legyengült, elárvult vagy közvetlen veszélyben lévő vadon élő állatot sürgős segítségnyújtás céljából bárki befoghat és mentőhelynek vagy állatorvosnak haladéktalanul átadhat, ha az állat megmentése más kielégítő megoldással nem biztosítható. A vadászható, a védett vagy fokozottan védett, valamint az idegenhonos inváziós állatfaj egyedére a vad

védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló törvényben és a természet védelméről szóló törvényben meghatározott feltételeket is alkalmazni kell.”

2. § (1) Az Ávtv. 49. § (4) bekezdés j) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Felhatalmazást kap)

„j) a miniszter, hogy a vágóállatok körét, az állatok levágásának és leölésének részletes szabályait,”

(2) Az Ávtv. 49. § (4) bekezdése a következő k) ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap)

„k) a miniszter, hogy a vadrehabilitáció bejelentésének, a mentőhelyek nyilvántartásának, a mentőhelyen tartott vadon élő állat tartási, állatjóléti és állat-egészségügyi feltételeinek, az egyedekről vezetett nyilvántartásnak, valamint – a vadászható, a védett vagy fokozottan védett és az idegenhonos inváziós állatfaj egyedére vonatkozó külön szabályok kivételével – a nem visszaengedhető egyed elhelyezésének részletes szabályait
rendeletben állapítsa meg.”

2. A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény módosítása

3. § A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény (a továbbiakban: Vtv.) II. Fejezete a következő alcímmel és 29/B. §-sal egészül ki:

„Vadrehabilitáció a vadászható állatfajok esetében

29/B. § (1) Vadászható állatfaj sérült, beteg, legyengült vagy elárvult, továbbá közvetlen veszélyben lévő egyede sürgős segítségnyújtás céljából – a befogás helyétől függetlenül – előzetes egyedi engedély nélkül befogható, az állatok védelméről és kíméletéről szóló törvény szerinti vadrehabilitációs mentőhelyre (a továbbiakban: mentőhely) szállítható, ott ideiglenesen elhelyezhető, gyógykezelhető és a természetes élőhelyére való visszaengedése céljából gondolható.

(2) Az (1) bekezdés szerint befogott vad a 9. § (2) és (3) bekezdése, valamint a Polgári Törvénykönyv 5:53. § (2) bekezdése alkalmazásában nem minősül elfogott vadnak; a vad a vadrehabilitáció alatt az állam tulajdonában áll. Az (1) bekezdés szerinti befogás, az egyed ezzel összefüggő szállítása, valamint a mentőhelynek vagy állatorvosnak történő átadásáig tartó birtokban tartása nem valósítja meg a 84. § (1) bekezdés e) és k) pontja szerinti cselekményt, és nem minősül jogosulatlan vadászatnak.

(3) A befogást és a mentőhelyre való bekerülést a mentőhely a vadászati hatóságnak és a területileg illetékes vadászatra jogosultnak a bekerüléstől számított két munkanapon belül bejelenti. A bejelentés nem minősül engedély iránti kérelemnek, és a vadászatra jogosultat a befogadással, a gyógykezeléssel vagy a vadrehabilitációval szemben egyetértési vagy kifogásolási jog nem illeti meg.

(4) A vadat – ha a természetes élőhelyén önálló életre képes, állat-egészségügyi szempontból a visszaengedésre alkalmas, és faji azonosítása egyértelmű – a befogás helyéhez legközelebbi, ökológiailag megfelelő vadászterületen kell visszaengedni. A visszaengedés tervezett helyéről és időpontjáról a mentőhely a visszaengedés helye szerinti vadászatra jogosultat és a vadászati hatóságot a visszaengedést megelőzően legalább [öt] munkanappal írásban értesíti; ha a visszaengedés állatjóléti okból nem késleltethető, az értesítést a visszaengedést követően

haladéktalanul kell megtenni. A visszaengedés előzetes hatósági engedélyhez nem kötött, és nem minősül a 74/D. § (2) bekezdése szerinti kihelyezésnek.

(5) Nem engedhető vissza az idegenhonos inváziós állatfaj egyede, továbbá az az egyed, amelynek visszaengedését a visszaengedés helyére kiterjedő hatályos járványügyi intézkedés nem teszi lehetővé.”

4. § A Vtv. 100. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg a vadrehabilitációs mentőhelyen tartott vadra vonatkozó különös szabályokat, ideértve a vadászati hatóság és a vadászatra jogosult értesítésének, a befogás és a mentőhelyre való bekerülés bejelentésének, a visszaengedés vadgazdálkodási, valamint állat- és közegészségügyi feltételeinek, a visszaengedéshez szükséges állat-egészségügyi igazolásnak, továbbá a visszaengedés helyének megválasztására vonatkozó szempontoknak a részletes szabályait.”

5. § A Vtv. 1. § (3) bekezdésében a „valamint a zárttéri vadtartó létesítményekben tartott vadfajokra terjed ki” szövegrész helyébe a „a zárttéri vadtartó létesítményekben tartott vadfajokra, valamint a vadrehabilitációs mentőhelyen tartott vadra terjed ki” szöveg lép.

3. A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény módosítása

6. § A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Tvt.) a következő 10/A. §-sal egészül ki:

„10/A. § (1) Az állatok védelméről és kíméletéről szóló törvény szerinti vadrehabilitációs mentőhely (a továbbiakban: mentőhely) – a bejelentett fajkörébe tartozó faj tekintetében – közreműködhet az idegenhonos inváziós állatfaj egyedének befogásában, a hatósági intézkedés végrehajtásához kapcsolódó őrzésében, állatjóléti ellátásában, szállításában, valamint a hatósági intézkedés végrehajtása céljából történő átadásában. A befogott egyedet a mentőhely a természetvédelmi hatóságnak haladéktalanul bejelenti; az egyed a természetvédelmi hatóság döntéséig a mentőhelyen őrizhető.

(2) Az Európai Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós faj egyede a természetbe nem engedhető vissza. Az egyed tartós tartására kizárólag az idegenhonos inváziós fajok betelepítésének vagy behurcolásának és terjedésének megelőzéséről és kezeléséről szóló 1143/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. vagy 9. cikke szerinti engedély vagy jóváhagyás, a rendelet 19. cikke szerinti, formálisan megállapított és közzétett kezelési intézkedés végrehajtása, vagy – a jegyzékbe vételt megelőzően, nem kereskedelmi célból, kedvtelésből tartott és a tulajdonosa által leadott példány esetén – a rendelet 31. cikke szerinti befogadó létesítményben történő elhelyezés adhat jogcímet. A tartós elhelyezésről a természetvédelmi hatóság dönt.

(3) Az egyed életének kioltására kizárólag akkor kerülhet sor, ha a (2) bekezdés szerinti elhelyezési utak vizsgálata megtörtént és a döntésben dokumentált, az elhelyezés egyike sem biztosítható, és az egyedi állatjóléti értékelés az életkioltást indokolja. Az életkioltás nem alapítható arra, hogy a hatósági eljárás folyamatban van, vagy a szükséges döntés meghozatalára még nem került sor; az eljárás idejére az (1) bekezdés szerinti őrzés fennmarad. Az életkioltásra az állatok védelméről és kíméletéről szóló törvény kíméletes életkioltásra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(4) A mentőhely az Európai Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós faj egyedét a kijutását kizáró, kettős zárású tartásban tartja, szaporodását megakadályozza, és az egyed szökése esetén a természetvédelmi hatóságot haladéktalanul értesíti.”

7. § A Tvt. a következő 43/A. §-sal egészül ki:

„43/A. § (1) Védett vagy fokozottan védett állatfaj sérült, beteg, legyengült vagy elárvult, továbbá közvetlen veszélyben lévő egyede vadrehabilitáció céljából befogható, a (2) bekezdés szerinti kiemelt vadrehabilitációs mentőhelyen ideiglenesen elhelyezhető, gyógykezelhető és rehabilitálható.

(2) Védett vagy fokozottan védett állatfaj egyede kizárólag olyan, az állatok védelméről és kíméletéről szóló törvény szerint bejelentett vadrehabilitációs mentőhelyen fogadható, amelynek bejelentett fajköre e fajokra kiterjed, és amelynek nyilvántartásba vételéről a természetvédelmi hatóságot értesítették (a továbbiakban: kiemelt vadrehabilitációs mentőhely). A természetvédelmi hatóság a kiemelt vadrehabilitációs mentőhely e § szerinti tevékenységét ellenőrzi, és a természetvédelmi követelmények megsértése esetén a védett vagy fokozottan védett állatfaj egyedének fogadását megtilthatja.

(3) A kiemelt vadrehabilitációs mentőhely a fajkörébe tartozó védett és fokozottan védett állatfaj egyedét vadrehabilitáció céljából a 43. § (2) bekezdés b) pontja és a 44. § (1) bekezdése szerinti engedély nélkül fogja be, szállítja, tartja ideiglenesen és gyógykezeli; e körben további engedély nem szükséges. A vadrehabilitáció befejezését követően az egyed visszaengedéséről vagy – ha nem engedhető vissza – elhelyezéséről az e törvény végrehajtására kiadott jogszabály szerint kell gondoskodni.

(4) A (3) bekezdés szerinti tevékenység, valamint az (5) bekezdés szerinti befogás a vadon élő állat- és növényvilág védelme érdekében akkor alkalmazható, ha nincs más kielégítő megoldás, és – közösségi jelentőségű, nem madár faj esetén – az eltérés az érintett faj állományának természetes elterjedési területén való, kedvező természetvédelmi helyzetben történő fennmaradását nem veszélyezteti.

(5) A védett vagy fokozottan védett állatfaj egyede sürgős segítségnyújtás céljából a 43. § (2) bekezdés b) pontja szerinti engedély nélkül is befogható, ha az egyed megmentése más kielégítő megoldással nem biztosítható. A befogó az egyedet haladéktalanul kiemelt vadrehabilitációs mentőhelyre juttatja, és a befogást a természetvédelmi hatóságnak haladéktalanul bejelenti; a bejelentés megjelöli a fajt, a befogás helyét, idejét és körülményeit. Az egyed sorsáról a természetvédelmi hatóság az e törvény végrehajtására kiadott jogszabály szerint dönt.

(6) Az egyed a 68. § (2) bekezdése alapján állami tulajdonban áll; a befogás és a vadrehabilitáció a befogó és a mentőhely részére tulajdonjogot vagy általános tartási jogosultságot nem keletkeztet.

(7) A természetvédelmi hatóság az (5) bekezdés szerinti befogásra vonatkozó eltérés alkalmazásáról az Európai Unió kötelező jogi aktusában meghatározott tartalommal és gyakorisággal jelentést készít. A kiemelt vadrehabilitációs mentőhely az eltérés alapján befogott egyed esetét az egyedekről vezetett nyilvántartásban dokumentálja, és az adatot a természetvédelmi hatóság részére a jelentéstételhez szükséges mértékben átadja.

(8) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg a védett és fokozottan védett állatfaj egyede vadrehabilitációjának, az egyed kiemelt vadrehabilitációs mentőhelyre juttatásának és átadásának, a vadrehabilitáció befejezését követő hatósági döntésnek, a visszaengedés bejelentésének, valamint – a vadászható, a védett vagy fokozottan védett és az idegenhonos inváziós állatfaj egyedére vonatkozó külön szabályok kivételével – a nem

visszaengedhető egyed elhelyezésének részletes szabályait; továbbá az (5) bekezdés szerinti befogásra vonatkozóan az érintett fajok körét, az engedélyezett befogási és szállítási módszereket és eszközöket, a kockázati tényezőket, az eltérés alkalmazásának időbeli és térbeli körülményeit, az eltérés alapjául szolgáló, az Európai Unió kötelező jogi aktusában meghatározott indok megjelölését, valamint a (7) bekezdés szerinti nyilvántartás és jelentéstétel rendjét.”

8. § A Tvt. 85. § (1) bekezdése a következő 18. ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben szabályozza)

„18. a vadrehabilitációs mentőhely idegenhonos inváziós állatfajok kezelésében való közreműködésének, az idegenhonos inváziós állatfaj egyede mentőhelyi őrzésének és tartós elhelyezésének, valamint a védett és fokozottan védett állatfaj egyede mentőhelyi vadrehabilitációjának a 43/A. § (8) bekezdésében nem szabályozott részletes szabályait;”

4. Záró rendelkezések

9. § Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

10. § (1) Ez a törvény az idegenhonos inváziós fajok betelepítésének vagy behurcolásának és terjedésének megelőzéséről és kezeléséről szóló, 2014. október 22-i 1143/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.

(2) E törvény 7. §-a

a) a vadon élő madarak védelméről szóló, 2009. november 30-i 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. és 9. cikkének,

b) a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv 12. és 16. cikkének

való megfelelést szolgálja.

Indokolás

a vadon élő állatok mentésével összefüggő egyes törvények sürgős módosításáról szóló törvényjavaslat-tervezet

I. Általános indokolás

A szabályozás célja és szükségessége. A hatályos magyar jog a vadon élő állat mentését és rehabilitációját önálló tevékenységként nem szabályozza. A mentési lánc négy pontján — a sérült állat befogásánál, szállításánál, a mentőhelyre való felvételénél és a mentési célú tartásnál — ma nincs jogcím: a vadászható faj egyedének befogása a vadászati törvény alapján a vadászati jog megsértéseként is értékelhető, a védett faj egyedének befogása engedélyhez kötött, amelyet a sürgős esetben nem lehet beszerezni, az idegenhonos inváziós faj egyedének tartására pedig az 1143/2014/EU rendelet tilalma alól a hazai jog eltérési lehetőséget nem jelenít meg. A tevékenység mindezek ellenére folyik: a közérdekű adatszolgáltatás szerint 2023 és 2025 között legalább harminchatezer védett vadon élő egyed került mentőhelyi ellátásba. A tervezet e tevékenységnek ad jogcímet, a legkisebb szükséges beavatkozással.

A sürgősség indoka. A környezet büntetőjog általi védelméről szóló (EU) 2024/1203 irányelvet átültető, a Büntető Törvénykönyvet módosító T/568. számú törvényjavaslat 2026. november 20-án lép hatályba. A környezetkárosítás tényállása a javaslat szerint a közvetlenül alkalmazandó uniós jogi aktus — így az 1143/2014/EU rendelet — megsértésével elkövetett, a környezetet veszélyeztető cselekményekre is kiterjed, a természetkárosítás pedig a vadászható madárfajok egyedeire értékhátárral. A jogcím nélküli mentési tevékenység ezért a hatálybalépés után egyes esetekben büntetőjogi kockázatot hordoz, aminek ésszerű következménye a mentés felfüggesztése vagy az inváziós egyed kiirtása volna. A tervezet a jogcímet e határidő előtt teremti meg; a teljes intézményi rendszer — engedélyezés, képesítés, jogkövetkezmények, végrehajtási rendeletek — a második lépcső tárgya, amely a bejelentett mentőhelyeket átmeneti rendelkezéssel vezeti át az engedélyezési rendszerbe.

A bejelentés mint jogcím. Az engedélyezési rendszer feltételrendszert, eljárást és felállt képesítési háttérrel kíván; ezek egy sürgős módosításban nem építhetők fel. A bejelentés azonnal működik: jogcímet ad a tevékenységnek a bejelentett fajkörben, láthatóvá teszi a mentőhelyeket a hatóság előtt, és megteremti az ellenőrzés és a tiltás lehetőségét. A tartási, állatjóléti és állat-egészségügyi követelmények alól a bejelentés nem ad mentességet; a részletes követelmények miniszteri rendeleti felhatalmazást kapnak.

Az Európai Unió jogával való összhang. A tervezet az 1143/2014/EU rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg: a rendelet közvetlenül alkalmazandó tilalmait nem ismétli meg, hanem az általa megengedett eltérési utakra — a 8. és 9. cikk szerinti engedélyre és jóváhagyásra, a 19. cikk szerinti kezelési intézkedésre és a 31. cikk szerinti befogadó létesítményre — utal, és a tartós tartás jogcímét ezekhez köti. A védett fajok sürgős befogása a 2009/147/EK irányelv 9. cikke és a 92/43/EGK irányelv 16. cikke szerinti eltérés, amelynek anyagi feltételeit — nincs más kielégítő megoldás, nevesített indok, a védelmi szint fenntartása — a tervezet a törvény szintjén mondja ki, a tartalmi elemek (fajkör, módszerek, kockázati tényezők, korlátok, jelentés) rendeleti megállapítására felhatalmazást adva. A 10. § ehhez végrehajtási és megfelelési záradékot tartalmaz.

Költségvetési és adminisztratív hatás. A tervezet új szervezetet és új támogatási jogcímet nem hoz létre. Az állatvédelmi hatóságnál bejelentés-nyilvántartási és ellenőrzési feladat keletkezik, a természetvédelmi és a vadászati hatóságnál értesítések fogadása; e feladatok a hatóságok meglévő hatáskörébe illeszkednek. A mentőhelyek terhe a bejelentés és a nyilvántartás; ezzel szemben áll a tevékenység jogszerűvé válása.

II. Részletes indokolás

1. §-hoz Az Ávtv. új VII/A. Fejezete a vadrehabilitáció és a mentőhely fogalmát, a tevékenység bejelentéshez kötését, a bejelentés tartalmát és a hatósági nyilvántartást állapítja meg. A mentőhely a bejelentett fajkörben jogosult a tevékenységre; nem állatkert és nem állatotthon, mert a bemutatás — az állatkert fogalmi eleme — a mentőhelyen állatjóléti okból kizárt. A (4) bekezdés a tartási követelményeket és a hatósági ellenőrzést, valamint a tevékenység megtiltásának lehetőségét mondja ki, a tartott egyedek biztonságos elhelyezéséről való egyidejű rendelkezéssel. Az (5) bekezdés a bárki által végezhető sürgős befogás általános jogcíme, a különös törvények feltételeinek fenntartásával.

2. §-hoz Miniszteri rendeleti felhatalmazás a bejelentés, a nyilvántartás, a tartási feltételek és a nem visszaengedhető egyed elhelyezésének részletes szabályaira. A j) pont újrászövegezése technikai: a bekezdés záró szövegrészét („rendeletben állapítsa meg.”) az utolsó pont hordozza; a j) pont tartalma változatlan.

3. §-hoz A Vtv. új 29/B. §-a a vadászható faj sérült egyedének mentésére ad jogcímet. A (2) bekezdés a jogbizonytalanság két forrását zárja ki: a befogott vad nem elfogott vad (így nem a vadászatra jogosult tulajdona, hanem a vadrehabilitáció alatt az államé), és a befogás, a szállítás és az átadásig tartó birtokban tartás nem jogosulatlan vadászat. A (3) bekezdés utólagos bejelentést ír elő, amely nem engedélykérelem. A (4) bekezdés a visszaengedés alapszabálya: a befogás helyéhez legközelebbi, ökológiailag megfelelő vadászterületen, előzetes értesítéssel; a visszaengedés nem kihelyezés a 74/D. § (2) bekezdése szerint. Az (5) bekezdés az inváziós faj egyedének és a járványügyi korlátozás alá eső egyednek a visszaengedését zárja ki.

4–5. §-hoz Kormányrendeleti felhatalmazás a mentőhelyen tartott vadra vonatkozó különös szabályokra, valamint a törvény tárgyi hatályának pontosítása a mentőhelyen tartott vadra.

6. §-hoz A Tvt. új 10/A. §-a a mentőhely közreműködését az inváziós fajok kezelésében, az inváziós egyed őrzését és tartós elhelyezésének uniós jogcímeit rendezi. A (2) bekezdés a tartós tartás jogcímét kizárólag az 1143/2014/EU rendelet saját rendelkezéseihez köti; a rendelet 17. cikke szerinti kiirtási intézkedés tartási jogcímet nem ad. A (3) bekezdés az életkioltás garanciális korlátja: csak az elhelyezési utak dokumentált vizsgálata és egyedi állatjóléti értékelés után, és nem alapítható a hatósági döntés hiányára — az eljárás idejére az őrzés fennmarad. A (4) bekezdés a kettős zárású tartás, a szaporodásgátlás és a szökésbejelentés kötelezettsége, amely az uniós rendelet 8. cikk (3) bekezdése szerinti zárt tartás nemzeti konkretizálása.

7. §-hoz A Tvt. új 43/A. §-a a védett és fokozottan védett fajok mentésének törvényi alapja. A kiemelt vadrehabilitációs mentőhely az a bejelentett mentőhely, amelynek fajköre e fajokra kiterjed, és amelyről a természetvédelmi hatóság értesült; a hatóság a tevékenységet ellenőrzi és megtilthatja. A (3) bekezdés a bejelentett fajkörben a rehabilitációs célú befogást, szállítást, ideiglenes tartást és gyógykezelést a 43. § (2) bekezdés b) pontja és a 44. § (1) bekezdése szerinti engedély nélkül teszi lehetővé, mert a sürgős ellátás egyedi engedélyezési eljárással nem egyeztethető össze. A (4) bekezdés a madárvédelmi és az élőhelyvédelmi irányelv szerinti eltérés három konjunktív feltételét mondja ki; az (5) bekezdés a bárki által végezhető sürgős befogást mondja ki, haladéktalan bejelentéssel; a (6) bekezdés az állami tulajdon fenntartása; a (7) bekezdés a tagállami jelentéstétel alapja; a (8)

bekezdés a rendeleti felhatalmazás az eltérés tartalmi elemeire, ahogyan azt az irányelv 9. cikk (2) bekezdése megköveteli.

8. §-hoz Kormányrendeleti felhatalmazás az inváziós közreműködés, az őrzés és a tartós elhelyezés, valamint a védett fajok mentőhelyi vadrehabilitációjának részletes szabályaira.

9–10. §-hoz Hatálybalépés a kihirdetést követő napon, a Btk.-módosítás 2026. november 20-i hatálybalépésére tekintettel. A 10. § (1) bekezdése az 1143/2014/EU rendelet végrehajtási záradéka; a (2) bekezdés a 7. § tekintetében a 2009/147/EK és a 92/43/EGK irányelvnek való megfelelés záradéka.